

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2009.gada 14.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš,
tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova,

piedaloties *M.M.* un viņa pilnvarotajam pārstāvim *E.Dž.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *M.M.* (*personas kods*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta ceturtais daļas, sakarā ar *M.M.* apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 17.oktobra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 27.septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA461495 par to, ka *M.M.* 2008.gada 27.septembrī plkst.11³⁹ Rīgā, pa Lielirbes ielu no K.Ulmaņa gatves puses Dreiliņu ielas virzienā vadīja motociklu Kawasaki KLR 600, /*reģistrācijas numurs*/ un nepakļāvās tādas personas atkārtotai un vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (bēga), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus. Tādējādi pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 68.punkta prasības.

Par minēto pārkāpumu paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAKP) 149⁵.panta ceturtajā daļā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 17.oktobra lēmumu *M.M.* atzīts par vainīgu LAKP 149⁵.panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu Ls 500 apmērā un administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, atņemot

transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz trim gadiem. Lēmumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Tiesas sēdē *M.M.* savu vainu izdarītajā pārkāpuma neatzina, paskaidrojot, ka notikuma laikā bija braucis virzienā uz Kalnciema tiltu. Pie pēdējā luksofora dega zaļā gaisma un *M.M.* palielinājis ātrumu. *M.M.* neapstrīd, ka braucis ar ātrumu 100km/h, kā arī neesot redzējis policijas darbiniekus. Pārbraucis krustojumu, *M.M.* nedaudz palielināja ātrumu, taču, kad aizmugurē izdzirdēja sirēnas domāja, ka brauc kāda kolonna un turpināja braukt. Sapratis, ka iespējams brauc pakaļ viņam, *M.M.* jau bijis uz tilta, kur nevarēja stāvēt, tāpēc nobraucis no tilta un lēnām apstājies. Uz tiesas jautājumu *M.M.* paskaidroja, ka sākumā braucis ar ātrumu 35km/h, bet pie krustojuma ar Ventspils ielu, ātrumu palielinājis. *M.M.* atzina, ka braucis ātrāk, nekā pieļaujams, taču noliedz bēgšanu, jo policija viņu nestādināja no priekšas. *M.M.* notikuma brīdī esot bijusi ziemas ķivere, zem kuras nevarēja dzirdēt to, ko policijas darbinieks teicis skaļrunī.

[2.2] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos *M.M.* norādīja, ka 2008.gada 27.septembrī ap plkst.11⁴⁰ ar motociklu braucis uz darbu. Aptuveni 300 metrus no Lielirbes un Ventspils ielu krustojuma dzirdējis, ka kaut kur strādā operatīvā transportlīdzekļa speciālais skaņas signāls un pamanījis, ka aiz viņa esošajā satiksmē brauc operatīvais transports ar ieslēgtām zilām bākugunīm. Ņemot vērā to, ka šajā ceļa posmā bieži brauc prezidents vai citu valdību amatpersonu kolonnas ar pavadošo operatīvo transportu, *M.M.* nodomājis, ka brauc kārtējā kolonna. Pēc kāda laika caur ziemas aizsargķiveri *M.M.* dzirdējis, ka blakus speciālajam skaņas signālam skan izteicieni un ieklausoties sapratis, ka operatīvais transportlīdzeklis iespējams seko viņam. Kad *M.M.* atradās uz Kalnciema tilta, saprata, ka seko viņam un vēlas, lai viņš apstājas. Taču, ņemot vērā to, ka uz tilta apstāšanās un stāvēšana ir aizliegta, *M.M.* lēnām ieņēmis labo joslu un turpinājis vadīt motociklu pa Kalnciema tiltu, lai, nobraucot no tā, apstātos drošā vietā. Braucot lejā no tilta, *M.M.* blakus piebrauca Ceļu policijas operatīvais transportlīdzeklis, kuru ievērojot, *M.M.* nogriezās no Lielirbes ielas uz Dreiliņu ielas, kur drošā un atļautā vietā apturējis motociklu, pēc kā viņam blakus apstājusies Ceļu policijas automašīna.

[2.3] Tiesas sēdē *M.M.* pilnvarotais pārstāvis L.Auziņš paskaidroja, ka *M.M.* nebija bēdzis no policijas. Pie administratīvās atbildības saucamajai personai bija nepieciešams laiks, lai saprastu, ka policijas automašīna aptur transportlīdzekli. Brīdī, kad *M.M.* to bija sapratis, viņš nobrauca mazāk par kilometru. Uz tilta nav drošas vietas, lai apstātos, tāpēc *M.M.* nobrauca no tilta un apstājās drošā vietā. Ņemot vērā to, ka policijas automašīnai bijušas ieslēgtas tikai zilās bākugunis, saskaņā ar CSN *M.M.* nebija obligāti jāapstājas, kā tas būtu gadījumā, ja būtu ieslēgtas arī sarkanās bākugunis. Administratīvā pārkāpuma protokolā nav aprakstīts, kā notikusi pārkāpēja vajāšana. No policijas darbinieku puses netika veiktas konkrētas darbības, lai apturētu *M.M.*. Pārkāpējs atzīst, ka pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu, taču viņš nebija bēdzis no policijas.

[2.4] Tiesas sēdē liecinieks, policijas darbinieks, *R.Z.*, liecināja, ka *M.M.* motocikla ātrums tika fiksēts Lielirbes-Ventas ielas krustojumā, savukārt Lielirbes-Ventspils ielas krustojumā pārkāpējs sāka bēgt. Pirms bēgšanas transportlīdzekļa vadītājs pamāja ar galvu, ka sapratis, ka viņam jāapstājas, pēc kā pārkārtojās un uzsāka bēgšanu. Policijas automašīna sākusi braukt pārkāpējam pakaļ ar ieslēgtām bākugunīm un skaņas signālu, vairākkārt pa skaļruni viņam liekot apstāties. Ņemot vērā to, ka skanēja skaņas signāls, pārējās automašīnas, kas atradās uz tilta pārkārtojās un pārkāpējs sāka manevrēt starp tām. Vadītājs motociklu apturēja krustojumā ar Dreiliņu ielu, jo bija spiests to darīt, tā kā viņam priekšā atradās mašīna un kreisajā pusē atradās policijas automašīna. Pa labo pusi motocikla vadītājs nevarēja apbraukt priekšā stāvošo automašīnu. Uz *M.M.* pārstāvja jautājumu *R.Z.* paskaidroja, ka pārkāpēja apturēšanai tika lietotas zilās bākugunis, skaņas signāls un visu ceļa posmu skaļrunī motocikla vadītājam tika dota komanda apstāties. Zizlis pārkāpēja apturēšanai netika izmantots. Operatīvajam transportlīdzeklim bija speciāls marķējums. Motocikla vadītājs braucis tā, ka apdraudējis citus ceļu satiksmes dalībniekus. Uz tiesas jautājumu *R.Z.* paskaidroja, ka, uzsākot pakaļdzīšanos, par to tika ziņots Operatīvās vadības centram, turklāt automašīnai ir GPS sistēma, kas uzreiz parāda, ka ir ieslēgtas bākugunis, līdz ar to viss ticis fiksēts.

[2.5] Liecinieks, policijas darbinieks *R.Š.* tiesas sēdē liecināja, ka ar kolēģi *R.Z.* atradies Lielirbes-Ventas ielas krustojumā, kur abi veica ātruma kontroli ar radaru. Fiksējuši motociklistam ātrumu ap 100km/h, pie atļautajiem 30km/h. Nepaspējot ar zizli apturēt pārkāpēju, policijas darbinieki uzsāka braukt pakaļ motociklistam, vienlaicīgi ieslēdzot bākugunis un skaņas signālu. Ventspils-Lielirbes ielas krustojumā motociklistam tika dots skaņas signāls, lai tas apstājas, uz ko motociklists pamāja ar galvu, ka ir sapratis, taču pēc tam pārkārtojies un uzsācis bēgšanu. Motociklists braukāja starp automašīnām, radot bīstamas situācijas. Posmā līdz Dreiliņu ielas krustojumam policijas darbinieki visu laiku pa skaļruni likuši vadītājam apstāties. Uz Kalnciema kustības pārvada motocikla vadītājs pa labo pusi gribēja apbraukt priekšā braucošo automašīnu, bet tās vadītājs, izdzirdot policijas automašīnas skaņas signālu, pārvietojies uz labo pusi, līdz ar ko *M.M.* nebija citas iespējas kā apstāties.

[2.6] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, pie administratīvās atbildības saucamās personas un viņa pārstāvja tiesā sniegtos paskaidrojumus, kā arī liecinieku sniegtās liecības, tiesnese uzskatīja, ka *M.M.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 149.⁵panta ceturtās daļas ir pierādīta ar liecinieku *R.Z.* un *R.Š.* liecībām, kurām nepārprotami pierādīts, ka *M.M.* nebija pakļāvis policijas darbinieku prasībām apturēt transportlīdzekli. Turklāt minētās prasības pārkāpējam norādītas skaidri saprotamā valodā un nepārprotamā veidā, līdz ar ko nav pamata apšaubīt policijas darbinieku liecības, kas ir konsekventas un apstiprinās ar lietas materiālos esošajiem ziņojumiem.

[2.7] Tiesas sēdē minētais apstāklis, ka aizsargķivere *M.M.* traucēja uztvert pa skaļruni sniegto policijas darbinieku prasību apstāties, tiesneses ieskatā, ir pārkāpēja atbildība un viņa pienākums ir izvēlēties braukšanai tādu aprīkojumu, kas netraucētu pildīt Ceļu policijas norādījumu, kas visiem satiksmes dalībniekiem ir obligāti.

[2.8] Nepamatots ir *M.M.* apgalvojums, ka brīdī, kad viņš sapratis, ka policija liek viņam apstāties, pārkāpējs nav to darījis, jo ievērojis CSN, kur noteikts, ka uz tilta apstāties aizliegts.

CSN 68., 68.1., 68.2. punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājs aptur transportlīdzekli, ja policijas darbinieks dod norādījumu apturēt transportlīdzekli: ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērsta rokas vai zižļa svārstveida kustību no policijas... automobiļa vai motocikla; ar horizontāli vērstu roku vai zizli, atrodoties uz (pie) brauktuves.

Ņemot vērā to, ka policijas darbinieki automašīnas apturēšanu veica noteikumos noteiktā kārtībā, tas ir, ar skaļruņa palīdzību vairākkārtīgi liekot vadītājam apturēt transportlīdzekli, pārkāpēja pienākums bija apturēt transportlīdzekli. CSN neparedz transportlīdzekļa vadītājam iespēju izvērtēt, vai vietā, kur viņu aptur policijas darbinieki, ir droši apturēt transportlīdzekli, bet gan izpildīt policijas prasību.

[2.9] Pārkāpēja pārstāvja apgalvojumu, ka *M.M.* neesot bijis obligāti jāapstājas, jo policijas operatīvajam transportam bijušas ieslēgtas tikai zilās bākugunis, tiesnese noraidīja kā nepamatotu, jo 2003.gada 30.decembrta Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcijas Nr.22, 58.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa vadīšanas laikā policijas transportlīdzeklim ieslēdz speciālo gaismu (mirgojošo zilo) un skaņas signālu. Ņemot vērā faktu, ka lietā nav strīda par to, ka policijas darbinieku transportlīdzeklim bija ieslēgts zilais gaismas signāls, skaņas signāls, kā arī pa skaļruni tika dotas komandas apstāties, ko apliecina arī pats pārkāpējs un viņa pārstāvis, tiesnese uzskatīja, ka pārkāpēja vajāšana notikusi likumā noteiktā kārtībā, pārkāpējs policijas darbinieku prasības nav izpildījis un ir pierādīta viņa vaina pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 149⁵.panta ceturtās daļas.

[2.10] Ņemot vērā pārkāpēja pārstāvja tiesas sēdē norādīto, ka administratīvā pārkāpuma protokolā netika aprakstīta pārkāpēja vajāšanas gaita, tiesnese uzskatīja, ka minētais protokols sastādīts atbilstoši LAPK 248.pantam, kurā noteikts, ka attiecībā par administratīvo pārkāpumu protokolā norāda tā izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu. Kā arī, pārbaudot protokolu, redzams, ka prasītā informācija tajā ir norādīta, savukārt sīkāks pārkāpuma apraksts ietverts dienesta ziņojumā.

[2.11] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesnese uzskatīja, ka *M.M.* nepakļāvās tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (bēga), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus. Administratīvais pārkāpums ir kvalificēts atbilstoši likumam un ir pierādīta *M.M.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[2.12] Atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus *M.M.* darbības tiesnese nekonstatēja.

[3] Par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 17.oktobra lēmumu *M.M.* iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt minēto lēmumu. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Motocikls, braucot ar ātrumu 107km/h, nobrauc 29,66m sekundē. Attālums no Ventas ielas līdz Ventspils ielai ir 308m. Tātad brīdī, kad policijas transportlīdzeklis izgriezās uz Lielirbes ielu vismaz 10 sekundes pēc motocikla pabraukšanas garām, motocikls jau bija nobraucis 296,6m un šķērsoja Ventspils ielu. Policijas transportlīdzeklis tajā brīdī atradās vismaz 300m aiz muguras un nevarēja dot rīkojumu apturēt motociklu pie krustojuma ar Ventspils ielu.

[3.2] Tiesnese nebija pārliecinājusies, ar kādu VW Passat brauca policijas darbinieki. Pat ja pieņem, ka policijas automašīnas VW Passat vecais modelis bija tik jaudīgs, tad tas attīstītu 0-100km/h 11,4 sekundēs. Līdz ar to līdz brīdim, kamēr policijas transportlīdzeklis sasniedz motocikla braukšanas ātrumu, paiet vēl kādas 13 sekundes un motocikla attālums no policijas transportlīdzekļa pieaug līdz puskilometram.

[3.3] CSN 68.punkts nosaka transportlīdzekļu apturēšanas veidus, taču no lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un pašu policijas darbinieku sniegtajām liecībām nepārprotami izriet, ka *M.M.* netika stādināts saskaņā ar CSN, kā arī policijas darbinieku teiktais par stādināšanas apstākļiem fiziski nav iespējams.

CSN 40.punkts noteic, ka, ja tuvojas operatīvais transportlīdzeklis ar iedegtu mirgojošu zilu bākuguni un ieslēgtu skaņas signālu, citiem ceļu satiksmes dalībniekiem jādod tam ceļš. Tātad, zilās bākugunis un skaņas signāls saskaņā ar CSN neuzliek pienākumu apstāties. CSN 68.punktā nav paredzēts tāds apturēšanas veids kā zilās bākugunis un skaņas signāls.

[3.4] Nav pamatots lēmumā norādītais, ka vadītāja pienākums ir izvēlēties tādu aprīkojumu, kas viņam netraucē pildīt Ceļu policijas norādījumus. Taču, pirmkārt, likums uzliek par pienākumu visiem motociklistiem lietot aizsargķiveres, kuras bez šaubām pasliktina dzirdamību. Otrkārt, pat bez aizsargķiveres nebūtu iespējams dzirdēt policijas norādījumus, kuri netika doti. No iepriekš minētā izriet, ka policijas darbinieki raksta melīgus ziņojumus, kuri neatbilst patiesībai, tādā veidā radot tiesai iespaidu, ka viss notika tieši tā kā policijas darbinieki vēlas. Taču lietā nav neviena pierādījuma, kas apstiprinātu policijas darbinieku teikto. No minētā arī redzams, ka nav pamata apšaubīt *M.M.* teikto un paskaidrojumus par notikušo, jo viņš apstājās uzreiz pirmajā šķērsielā pie brauktuves no Kalnciema tilta, tikko policija deva viņam pirmo norādījumu apstāties.

[3.5] Netika ņemts vērā fakts, ka policijas darbinieku ziņojumi nav pierādījums un to, ka policijas darbinieki nav izpildījuši pierādījumu

vākšanas pienākumu. Ziņojums nav likumā paredzēts pierādījums un tāpat kā apstrīdēts protokols, neko nepierāda.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, tajā tiek norādīti tikai amatpersonas secinājumi, nevis pārbaudīti un vērtēti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.janvāra sprieduma lietā Nr. SKA-51, 10.punktu*). Līdz ar to Senāta judikatūra nosaka to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā šajā lietā norādītais amatpersonas secinājums jāapstiprina ar pierādījumiem.

[3.6] Protokols, kuru persona apstrīd, nepierāda tās vainu, kā arī *M.M.* jau administratīvā pārkāpuma sastādīšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā ierakstīja, ka nav bēdzis no policijas, norādot, ka dzirdējis tikai skaņu signālu un uzreiz aiz tilta apstājies.

Administratīvā rajona tiesa kādā lietā nosprieda: „... Ja pieteicējs protokola un lēmuma sastādīšanas brīdī apstrīdēja pārkāpuma faktu, tad policijas darbiniekam bija nepieciešams iegūt citus pierādījumus par pārkāpumu – ar video vai foto iekārtām, liecinieku liecībām, u.tml. (atbilstoši LAPK 243.pantam)” (*skat. Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.A42433505, 18.punktu*).

[3.7] Tika ignorēts fakts, ka lietā nav objektīvu pierādījumu Ceļu policijas darbinieku nepatiesajiem apgalvojumiem. Konkrētajā lietā nav neviena pierādījuma, bet ir neskaitāmi iemesli apšaubīt policijas darbinieku teiktā patiesumu.

[3.8] Lietā pilnībā tika ignorēts administratīvā procesa princips *in dubio pro civis*, saskaņā ar kuru pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu privātpersonai.

Tāpat tiesai jāpiemēro nevainīguma prezumpcija – visas šaubas par personas vainu ir jātulko par labu *M.M.*

[4] Tiesas sēdē *M.M.* un viņa pilnvarotais pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *M.M.* apelācijas sūdzība ir apmierināma.

[6] Saskaņā ar LAPK 149.⁵ panta ceturto daļu par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja

dokumentus, transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu piecsimt latu apmērā un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem.

[7] Apgabaltiesa no *M.M.* paskaidrojumiem un lietas materiālos esošajiem policijas darbinieku dienesta ziņojumiem konstatē, ka nav strīda par turpmāk minētajiem apstākļiem:

[7.1] *M.M.* vadītā motocikla ātrums minētajā laikā un vietā bija ap 100 km/h.

[7.2] *M.M.* vadītais motocikls tika apstādināts Kalnciema ielas un Dreiliņu ielas krustojumā, kas ir pirmais krustojums pēc tilta.

[7.3] Policijas darbinieki, pirms vajāšanas uzsākšanas no Lielirbes ielas un Ventas ielas krustojuma, nekādā veidā nedeva *M.M.* rīkojumu apturēt motociklu.

[7.4] Policijas automašīnai, vajājot *M.M.* vadīto motociklu, bija ieslēgtas gaismas un skaņas signāli.

[7.5] Policijas darbinieki, vajājot *M.M.* vadīto motociklu, vairākkārtīgi pa skaļruni izteica *M.M.* prasību apturēt motociklu.

[8] Lietā ir strīds par to, vai *M.M.*, 2008.gada 27.septembrī plkst.11³⁹ Rīgā, pa Lielirbes ielu no K.Ulmaņa gatves puses Dreiliņu ielas virzienā vadot motociklu, nepakļāvās vairākkārtējai policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli (bēga).

Lai kādas personas darbības kvalificētu kā bēgšanu LAPK 149.⁵panta ceturtās daļas izpratnē, nepietiek konstatēt, ka vairākkārtīgi tika izteikta prasība apturēt transportlīdzekli, bet arī, to, transportlīdzekļa vadītājs tīši un apzināti bēga un nepakļāvās pirmo reizi izteiktajai prasībai, kādēļ arī bija nepieciešams atkārtoti (vairākkārtēji) izteikt minēto prasību.

[9] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmajai daļai tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārlicības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[10] Administratīvā apgabaltiesa atzīst par ticamiem šā sprieduma [3.1] norādītos apstākļus, ka, ņemot vērā *M.M.* vadītā motocikla ātrumu ap 100 km/h, policijas automašīnai uzsākot vajāšanu, *M.M.* varēja nobraukt jau aptuveni 300 metrus un sasniegt Ventspils ielu. Ņemot vērā, ka policijas automašīna palielināja kustības ātrumu pakāpeniski un posmā starp Ventspils ielu un Kauguru ielu pat samazināja braukšanas ātrumu līdz 58 km/h, Administratīvā apgabaltiesa uzskata par ticamu, ka policijas darbiniekiem, esot pie Ventspils ielas un izsakot pirmo reizi pa skaļruni prasību *M.M.* apturēt motociklu, *M.M.* vadītais motocikls joprojām atradās vismaz 300 m priekšā no policijas automašīnas, aptuveni pie Kauguru ielas,

kas ir pēdējais krustojums pirms tilta. Tāpat Administratīvā apgabaltiesa atzīst par ticamu *M.M.* paskaidrojumu, ka braucot pa minēto ielu intensīvā transportlīdzekļu kustībā, aptuveni 300 m aiz muguras dzirdot sirēnas un braucot jau pa tiltu un saprotot, ka īsi pirms tilta pa skaļruni dzirdētie paziņojumi (prasība apturēt motociklu) attiecas uz viņu, *M.M.* labprātīgi apturēja motociklu pie pirmās nobrauktuves pēc tilta, jo uz tilta ir aizliegts apstāties. Administratīvā apgabaltiesa ņem vērā, ka ceļa posms no Kauguru ielas līdz Dreiliņu ielai ir aptuveni 1 km un vajāšana šajā posmā ilga aptuveni 1 minūti.

[11] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, kaut arī policijas darbinieki minētajā ceļa posmā aptuveni 1 minūtes laikā paspēja vairākkārtīgi izteikt prasību apturēt *M.M.* vadīto motociklu, *M.M.* darbības minētajos apstākļos nav konstatējams LAPK 149.⁵panta ceturtā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo nav konstatējams *M.M.* tiešs nodoms (subjektīvā puse) nepakļauties policijas darbinieku izteiktajiem prasībai apturēt motociklu.

[12] Ņemot vērā minētos apsvērumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese nepareizi konstatējusi *M.M.* darbības LAPK 149.⁵panta ceturtā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu. Tāpēc saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 17.oktobra lēmums ir atceļams un iesāktā lietvedība šajā lietā izbeidzama.

[13] Ņemot vērā, ka lieta izbeidzama, tad saskaņā ar LAPK 289.panta pirmo daļu piedzītās naudas summas atmaksājamas (..) un citi ierobežojumi atceļami.

Administratīvā apgabaltiesa ar lietas materiāliem (*lietas 38. un 39.lapa*), konstatē, ka *M.M.* samaksājis ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 17.oktobra lēmumu izlikto naudas sodu 500 Ls apmērā un viņam atdots izņemtais motocikls.

Līdz ar to *M.M.* atmaksājams viņa samaksātais naudas sods piecsimt latu apmērā un atjaunojamas atņemtās transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.¹¹panta otrās daļas 3.punktu un ceturto daļu, 286.¹⁴pantu, 289.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 17.oktobra lēmumu un izbeigt lietvedību par *M.M.* saukšanu pie

